

QVAESTIO MEDICA.
QVODLIBETARIIS DISPV TATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS VIII. FEBRVARII
M. NICOLAO LIENARD Doctore Medico Præside.

An à Salacitate Vita brevior.

1066

VIVERE hominem nullus homo nescit; quid vitam efficiat intelligent pauci; quid diuturnam soli Medici, ea est caloris in humido permancio, quem si dicas elementarem Cælo vnde manauit facies iniuriam: æthereus est, lucet non viri, contrariorum dissidiis non implicatur, non omnia conficit aut deprædat, sed sultiner, alit & conseruat. Solitarium tamen ne imagineris, humido inhaeret non aquo, ne congeletur non pauci, ne exarescat: sed pingui & plurimo. Hæc duo quo vegetoria fuerint, eò vita felicior, eò diuturnior, gaudent igitur calidi & humidi, quos longæuos præ reliquis natura fecit, artis longæuiores, immortales nunquam praesisterit. Id enim tentare Medici non est, sed agyrta, ex auro fumum non immortalitatem facientis, sed bona illa temperies naturæ beneficium est, quod qui grata suscipit, vita sua cursum tam placide peragat ut somni illius obrepatur mors: quam non accerfat morbus sed natura: Cui vt faciat satis tributum confort non inuitus, fatumque non prouocat, sed expetcas: qui vero tantam gratiam respuit, & temporem quam accepit bonam, malam facit; Is de fato suo decernit; arbitrè est fortuna sua: currit ad mortem quasi ignavis veniente: & dum genio, libidini, voluptati, male feriatus indulget, vita supplicium non inuenit sed facit.

DE fato qui queritur habet quod queratur de se: perid non licet esse semper, licet diu: sed fatorum eruerit vires qui sua non naturæ culpa moritur: quæ quod coagmentauit opus tardè dissoluit, nisi vim inferas, vim autem infert qui sua seruit libidini, non ratione: qui Medicum non audit consulenter sed scipsum, qui denique rebus non naturalibus sic vivitur: vt omnia conuertat in sui perniciem: errore que suo ita delectatur, vt errare non ante definat quam viuere. Is naturæ beneficium vitam diuturnam negat, quam vt destruet nihil non mouet, eiusque fundamenta quatinus breui euersus: dum insitam seni & interitus causam promovet, dum cœlestem exhaustum spiritum vel copia ita grauit & opprimit, vt anima etiam inuita faciat ditionem, & domicilium deserat cuius ipsa quondam fuerat architecta. Nec peccat minus qui humili radicalis curam non gerit illud ita refrigerat, vt penè congelet: dum marasma promovet & ascerbit, quasi tempus segnius curreret, & tardè senescere est indecorum. Error ille adhuc latius patebat, si non provocat hostes quasi defensum domestici, & qualis à iurgiis in festinis certa non esset ruina: omnia in sui exitium lacest; perturbationibus animi iactantibus vehementissimis: ab domini seruitur turpissime: una capitul voluntate: cuius venenum tam blande serpit, vt omnes alliciat, incautos impatet, omnes decipiatur; immo ita seruit in Authore, vt nihil homini magis sit timendum quam homo.

NON VUL LIS venus adeo inuisa est vt ei censemant indulgendum cum displices vita, tunc coecundum putant cum quis seipso infirmior esse voluerit: de specie nihil, de individuo ita solliciti, vt vna laborent quædam: venerem fastidiant quam sanitati fatalem putant, & lubrica vita momenta propagationi anteponunt, vafta facturi solidines si quis priuatus in his est, publicus fieret error. Alii tam salaces sunt, vt nullum tempus coecundi sit ipsis intempestuum, libidinantis ut libidinantes, coeunt ut coeant nonve generent, veneris sacra non celebrant, sed prophantan. Hos non deterret spiritus quos assidue exquirunt: vires quas continuè atterunt: non inanitio, non siccitas, non senectus quæ tam præ properè aduenit ut vitæ calcem attigisse videoas qui vix è carcerebus excesserunt: ab his heros ne expectes vix molam, aut prolem parentis intemperantia miseritram: quid enim sperare audeas si quæ regere debent partes non regant: si quæ regi non regantur: ab intemperie & exhaustu ita languida, vt nec sibi seruant nec aliis: quid enim præstet semen à toto deciduum & inanimum? si aqueum sit & infecundum: spiritibus idola partium vehementibus vix perfusum: à testibus non elaboratum, vix tactum. In quo qui futuri hominis fara occultari dixerit, quid sit diu inus ille pictor & stupendus partium opifex, penitus ignorat.

LIBIDINOSIS fauent omnia, reclamat nihil, blandiuntur fortuna, amici, error, mendacium. Prima illorum ètas comedìa est, ultima dum fallit actorem facit tragœdiam: vtramque qui bene descriperit videntur errores, miseras, calamitas, præterea nihil. Quid enim miserabilis quam furentem libidine vitam suam diripere? sed quantum in sua damnâ peccet nouit ille qui in suo scelere sceleris inuenit supplicium. Dum enim venere indulget nimium, calorem natuum alterat, vires debilitat, facultatum omnium robur exolut. Humidius instaurata pars est ac caloris momentum: quis enim fecitatem inde contractam emendet? quis ruinam reparat? quis denique necesse viuificum à prin cipiis enatum, temere effusum, male perdutum refarciet? proh dolor! inhiabit homines voluptibus quas emunt vita dispendio, lubricas depereunt fides prosequuntur: quasi penitus introspiccerent auersarentur: nec inde plagam acciperent ultimam vnde posset, vertiginis, epilepsie, melancholia, furoris, iuxtoras & pituitosorum morborum enasci medicina.

ERIPERE vitam homini quilibet potest: mortem nemo potest. Ad hanc mille patent viæ; immo quilibet sibi facit si non patet; patentissima est falacibus, qui sanitatis tam mali sunt artifices vt temere eam labefactent, nec labefactare desinant, priusquam funditus euertant: calori enim nativo dum faces admovent assidue, duplex excitant incendium, cui extinguendo medicina inutilis, supervacanea philosophia: nec levior est plaga quam humido radicali inferunt, dum illud substrahunt vel dispersunt; vnde etiam totius summa calamitas, immo ultima. Tempesta enim vnde aqua sequit, distillationes ita ingruunt ut totum corpus penè diffluat: arthritis superueniat quæ de vita exire non finit, sed extrahit: paralyssis, quæ non extrahit, sed exire finit: dubiumque an hæc crudelior quia lente, an illa quia violenter conficit. Spectaculum facit miserandum calamities, an ridiculum? Laruum dorsalis tabes: sensuum *neuræ*, vmbra est. Princeps facultas nulla est, parere nescit nec imperare, hepaticus marcescit, ventriculus resoluunt, titubant artus. Vis comprehendit: tabescunt sensim, membratim pereunt, citè senescunt, & breui a Cancro perueniunt ad Capricornum.

Ergo à Salacitate Vita brevior.

DOMINI DOCTORES DISPV TATVR.

500

M. Paulus Courtois.

M. Petrus Moriau.

M. Guillelmus Petit. Sch. Proff.

M. Rolandus Merlet Decanus.

M. Stephanus le Gaigneur.

M. Petrus Bourdelot.



M. Nicolaus Matthieu.

M. Petrus Hommets.

M. Iacobus Renaud.

Proponebat Lutetiæ RAPHAEL MAVRIN Annotensis. A. R. S. H. M. DCLVII.